

Sygn. akt *XVII AmT 167/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Małgorzata Perdion-Kalicka
Protokolant –	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 23 lipca 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **M. P.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 17 września 2018 r. Nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że karę nałożoną w pkt 1 obniża do kwoty 1500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) oraz karę nałożoną w pkt 2 obniża do kwoty 1500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych);
2. oddala odwołanie w pozostałej części;
3. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania.

Sędzia SO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygn. akt *XVII AmT 167/18*

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 września 2018 r., znak: (...), Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, na podstawie art. 210 ust. 1-3 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1907 z późn. zm., zwanej dalej „Pt”), w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm., zwanej dalej „ustawą o wruist”) oraz na podstawie art. 104 § 1 i art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1257, z późn. zm., zwanej dalej „k.p.a.”) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na M. P. prowadzącego działalność gospodarczą w latach 2014 i 2015 r. pod firmą: (...)z siedzibą w B., w związku z niewywiązaniem się z obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianego w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2014 i 2015 nałożył na Przedsiębiorcę kary pieniężne, płatne do budżetu państwa, za nieprzekazanie danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi UKE informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych,

budynków umożliwiającą kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych:

1. według stanu na dzień 31 grudnia 2014 r. w wysokości 3 000 zł,
2. według stanu na dzień 31 grudnia 2015 r. w wysokości 3 000 zł. (decyzja, k. 5-9)

Powód wniósł odwołanie od powyższej decyzji, zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie art. 210 ust. 2 Pt poprzez nieuwzględnienie znikomego stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia powoda, dotychczasowego zachowania powoda i jego możliwości finansowych;
2. naruszenie art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, poprzez jego niewłaściwą wykładnię polegającą na wyborze środka karnego niewspółmiernie dolegliwego i uciążliwego do rozmiarów negatywnych zarzucanego powodowi czynu,
3. naruszenie jednej z podstawowych zasad prawa administracyjnego tj. zasady proporcjonalności, poprzez wymierzenie powodowi kary pieniężnej rażąco wygórowanej i niewspółmiernej do naruszenia przypisywanego powodowi.

Wobec powyższego, wniósł o:

1. zmianę punktu 1 i 2 przedmiotowej decyzji Prezesa UKE, poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej nałożonej na powoda w kwocie: 6.000 złotych,
2. dopuszczenie i przeprowadzenie następujących dowodów:
 - z dokumentu zeznań podatkowych powoda za rok 2017 r. i 2018 r. na okoliczność przychodów osiągniętych przez powoda,
 - z przesłuchania powoda w charakterze strony na okoliczność przychodów osiągniętych przez powoda i aktualnych możliwości finansowych powoda, nie prowadzenia przez powoda działalności objętej ustawą prawo telekomunikacyjne,
3. zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania,

ewentualnie

1. zmianę punktu 1 i 2 zaskarżonej decyzji Prezesa UKE, poprzez obniżenie wysokości kary pieniężnej nałożonej przez Prezesa Urzędu i wymierzenie jej w wysokości mniejszej niż wymierzona przez Prezesa UKE tj. stosownej do możliwości finansowych powoda i adekwatnej do zarzucanego mu czynu,
2. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów przywołanych powyżej na okoliczności tam wskazane,
3. zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania.(odwołanie, k. 11-16)

W odpowiedzi na odwołanie, pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o oddalenie odwołania w całości, oddalenie wniosków dowodowych powoda, przeprowadzenie dowodów z dokumentów stanowiących akta administracyjne sprawy oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.(odpowiedź na odwołanie, k. 42-47)

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył, co następuje:

Powód – M. P. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: (...) z siedzibą w B. jest przedsiębiorcą figurującym w prowadzonym przez Prezesa UKE rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod numerem (...). (okoliczność bezsporna, historia wpisu do CEIDG o dokonaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych k. 51 akt.).

W związku z prowadzoną działalnością telekomunikacyjną, na M. P. została nałożona przez Prezesa UKE decyzją z 3 sierpnia 2012r kara administracyjna w kwocie 4.500 zł za niewypełnienie obowiązku przedłożenia organowi regulacyjnemu informacji wymaganych przepisami ustawy prawo telekomunikacyjne (decyzja k. 6 akt adm). Także decyzją z 27 listopada 2017r Prezes UKE nałożył na powoda dwie kary administracyjne za niewykonanie obowiązków sprawozdawczych dotyczących roku 2014 i 2015, odpowiednio w wysokości 300 zł i 2.250 zł (decyzja k 10 akt adm).

Z dniem 12 lipca 2016r powód zawiesił działalność gospodarczą.

Pismem z dnia 29 czerwca 2018 r., znak: (...)Prezes UKE wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na powoda kary pieniężnej w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2014 i 2015. Jednocześnie, Prezes UKE wezwał Przedsiębiorcę do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Prezes UKE poinformował również o możliwości udziału strony w każdym stadium postępowania oraz o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także zgodnie z art. 73 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania. (k . 1 akt adm., korespondencji po poprawnym awizowaniu została uznana za skutecznie dręczoną)

Ponownie to samo zawiadomienie zostało wysłane 1 sierpnia 2018 r.. na aktualny adres zamieszkania przedsiębiorcy tj. (...)-(...) B., ul. (...). (k. 18 akt adm.- to również nie zostało podjęte przez adresata pomimo awizacji i na podstawie art. 44 § 4 k.p.a. zostało uznane za doręczone i pozostawiono je w aktach sprawy)

Przedsiębiorca nie zajął stanowiska w sprawie, a także nie przekazał danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. (okoliczność bezsporna).

Powód aktualnie utrzymuje się z rolnictwa i osiąga z tego tytułu dochody w wysokości około (...) zł rocznie (zeznania powoda złożone na rozprawie).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane. Wysokość dochodów powoda Sąd ustalił na podstawie jego zeznań złożonych w postępowaniu sądowym.

Odwołanie powoda zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części, w jakiej żądał on obniżenia nałożonych kar pieniężnych.

W myśl przepisu **art. 29 ust. 1 ustawy o wruist** Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:

- 1) informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu;
- 2) pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację.

Ustęp 2 powołanego przepisu art. 29 ustawy o wruist stanowi, że w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 Pt

2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,

3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni.

- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o wruist, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku (art. 29 ust. 2 ustawy o wruist).

Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 276) szczegółowo reguluje sposób realizacji omawianego obowiązku sprawozdawczego.

Natomiast w art. 209 ust 1 pkt 1 prawa telekomunikacyjnego została przewidziana odpowiedzialność administracyjna za niewykonanie obowiązków informacyjnych wobec Prezesa UKE. W myśl tego przepisu kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych prawem telekomunikacyjnym lub ustawą o wruist lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe, podlega karze pieniężnej.

O sposobie ustalenie wysokości kary administracyjnej traktuje z kolei przepis art. 210 w myśl którego, Prezes UKE nakłada karę, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż:

1) wysokość wynagrodzenia, o której mowa w art. 196 ust. 5 - w przypadku kary, o której mowa w art. 209 ust. 2;

2) kwota 500 tysięcy złotych - w pozostałych przypadkach.

Powołane przepisy prawa dają wszelkie podstawy do nałożenia na powoda kary administracyjnej, o jakiej mowa w art. 209 ust 1 pkt 1 pt, zważywszy, że bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, iż powód nie przedłożył Prezesowi UKE danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2014 i 2015.

Niewątpliwie jest także, że powód był w latach 2014-2015 przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, a zatem ciążył na nim rzeczony obowiązek.

Bez znaczenia dla realizacji obowiązku na podstawie wskazanego przepisu ma okoliczność, na którą wskazywał powód, że faktycznie nie świadczył usług telekomunikacyjnych.

Należy bowiem zwrócić uwagę, że powód był wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych a wpisanie powoda do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych było wynikiem osobistego starania powoda i znajdowało podstawę prawną w treści art. 10 i 11 prawa telekomunikacyjnego. W myśl tych regulacji działalność

telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Organem prowadzącym rejestr jest Prezes UKE. Wpisu do rejestru dokonuje się na podstawie złożonego przez przedsiębiorcę pisemnego wniosku zawierającego określone w ustawie dane dotyczące podmiotu podlegającego wpisowi (m.in. firmę, formę prawną przedsiębiorcy, NIP, nr CEIDG, ogólny opis sieci telekomunikacyjnej, usługi telekomunikacyjnej lub usług towarzyszących, których dotyczy wnioski, obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna; przewidywaną datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej). Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych są zgodne z prawdą oraz znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, której dotyczy wnioski, wynikające z ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne.”.

Natomiast w myśl art. 12 ust. 1 Pt, jeżeli nastąpiła zmiana danych zawartych we wniosku (o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 1-8 pt) przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany niezwłocznie złożyć pisemny wniosek do Prezesa UKE o dokonanie zmiany wpisu w rejestrze.

Powyższe prowadzi do wniosku, że wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych rodzi domniemanie prawne, że dany podmiot jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym oraz domniemanie, że prowadzi działalność telekomunikacyjną, a podmiot wpisany do rejestru jest traktowany przez przepisy prawa jako przedsiębiorca telekomunikacyjny uprawniony do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej i to bez względu na to czy w danym momencie faktycznie ją wykonuje.

Jeśli natomiast przedsiębiorca trwale zaprzestał faktycznego wykonywania takiej działalności, to zobowiązany jest złożyć do Prezesa UKE wnioski o wykreślenie go z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Dopiero z chwilą wykreślenia z rejestru na przedsiębiorcy tym przestaną ciążyć obowiązki związane z posiadaniem statusu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

Dlatego dopóki powód figurował w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych powinien wywiązywać się z obowiązków informacyjnych, nawet wówczas, gdy działalność telekomunikacyjną świadczył w ograniczonym zakresie lub nawet zaprzestał jej świadczenia w ciągu okresu sprawozdawczego. Trwale z kolei zaprzestanie działalności rodziło po stronie przedsiębiorcy zawiadomienie o tym organu, o czym nota bene był informowany w momencie dokonywania wpisu.

Powód podniósł także, iż zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej w 2010 r. Przeczą temu informacje ujawnione w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, m.in. informacja, że powód dopiero z dniem 12 lipca 2016 r. zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej. Wobec tego istnieją podstawy do przyjęcia, że do 12 lipca 2016 r. powód wykonywał działalność gospodarczą. Twierdzenie przez powoda, iż zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej już w 2010 r. nie jest więc uwzględnione w żadnym z rejestrów, bowiem figuruje zarówno w CEiDG (data zawieszenia wykonywania indywidualnej działalności: 11 lipca 2016 r.), jak i w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonych przez Prezesa UKE.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że powód bezspornie posiadał w roku 2014 i 2015 status przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, na którym ciążył obowiązek wynikający z art. 29 ustawy o wruist.

W konsekwencji istniały podstawy do nałożenia na przedsiębiorcę kary administracyjnej, o jakiej stanowi przepis art. 209 ust 1 pkt 1 pt.

Przytoczony przepis znajduje zastosowanie w relacji pomiędzy podmiotami prowadzącymi działalność regulowaną przepisami prawa telekomunikacyjnego a m.in. Prezesem UKE, odnosi się bowiem do niewywiązywania się z obowiązków informacyjnych lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą prawo telekomunikacyjne lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe.

Jednym z obowiązków udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą jest obowiązek sprawozdawczy zawarty w art. 29 ust. 1 ustawy o wruist.

W treści odwołania powód kwestionował wysokość nałożonych kar pieniężnych. Zdaniem powoda, kary te nie uwzględniają stopnia zawinienia, stopnia społecznej szkodliwości czynu a także dotychczasowego zachowania powoda i jego możliwości finansowych. Powyższe twierdzenie należało jednak uznać za bezpodstawne, za wyjątkiem dokonanej przez Prezesa UKE oceny możliwości finansowych powoda.

W pierwszej kolejności, konieczne jest jednak podkreślenie, że powód nie przedstawił Prezesowi UKE danych o wysokości przychodu osiągniętego w 2017 r., dlatego Prezes UKE dokonał oceny możliwości finansowych powoda w sposób szacunkowy, do którego zobowiązuje go treść przepisu art. 210 ust. 3 Pt. W myśl tego przepisu, w przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak, niż kwota 500 tysięcy złotych.

Oznacza, to, że maksymalna kara, która stanowić może 3 % przychodu przedsiębiorcy, mogła wynosić w sprawie niniejszej kwotę (...) zł, 3 % szacunkowo ustalonej postawy wymiaru kary).

Prezes UKE nałożył na powoda dwie kary pieniężne w wysokości po 3 000,00 zł. Należy zauważyć, że żadna z nich nie przekracza 3% przychodu określonego w sposób wskazany w art. 210 ust. 2 pkt 2 Pt.

Niemniej jednak, Sąd w oparciu o zeznania powoda złożone w toku postępowania sądowego doszedł do przekonania, że kara w tej wysokości nie odpowiada jego możliwościom finansowym powoda. Z zeznań powoda wynika bowiem, że od lat utrzymuje się tylko z działalności rolniczej, z której uzyskuje dochód roczny w kwocie (...) zł. Okoliczność ta skłoniła Sąd do obniżenia kary do kwoty 1.500 zł za każdy rok, w którym powód nie przedstawił Prezesowi URE stosownych informacji o posiadanej infrastrukturze. Kara w tej wysokości zdaniem Sądu uwzględnia możliwości finansowe powoda i nie stanowi nadmiernego obciążenia dla jego budżetu. Kary w tej wysokości są natomiast adekwatne do okoliczności popełnienia przez powoda deliktu administracyjnego, a także są proporcjonalne do stopnia szkodliwości czynu powoda.

W szczególności kary w wysokości ustalonej przez Sąd uwzględniają wagę naruszeń ustawy o wruist, która nie jest znikoma. Z uwagi na niewypełnienie przez przedsiębiorcę przedmiotowego obowiązku, Prezes UKE nie był w posiadaniu informacji, które dają pełen obraz sytuacji na rynku telekomunikacyjnym. Regulacje zawarte w art. 29 wruist ustanawiają podstawę prawną do prowadzenia przez Prezesa UKE dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwentaryzacji przedstawiającej pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi, zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu z odrębnym znaczeniem pokrycia łączami światłowodowymi oraz sieciami bezprzewodowymi. Inwentaryzacje przedstawiające aktualne pokrycie infrastrukturą szerokopasmową są podstawowym narzędziem zalecanym przez Komisję Europejską oraz stosowanym powszechnie w innych państwach Unii Europejskiej, jako punkt wyjścia do wszelkich interwencji publicznych w sektorze telekomunikacyjnym, w szczególności umożliwiającym zlokalizowanie tzw. obszarów białych, czarnych i szarych, a w konsekwencji przyczyniającym się do zapewnienia użytkownikom końcowym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej usług telekomunikacyjnych na najwyższym poziomie. Z punktu widzenia organu regulacyjnego, jakim jest Prezes UKE, wykonywanie przez podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązków informacyjnych o jakich mowa w art. 29 ustawą o wruist ma więc istotne znaczenie. Dlatego tak istotne jest, aby informacje i dokumenty, objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia, były dostarczane organowi regulacyjnemu w sposób kompletny i terminowy.

Po wtóre należy podkreślić, iż uchybienie obowiązkowi sprawozdawczemu nie miało charakteru incydentalnego, ponieważ powód już wcześniej był dwukrotnie karany przez Prezesa UKE za nie wykonanie obowiązków informacyjnych.

Zatem należy uznać, że powód działając niejako w warunkach swoistej recydywy, nie wyciągnął wniosków z wcześniejszego ukarania karami administracyjnymi, a zatem kary musiały być zbyt mało dolegliwe dla przedsiębiorcy, skoro nadal ignorował obowiązki związane z wpisem do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Zdaniem Sądu, nakazywało to zastosowanie wobec przedsiębiorcy kary dostatecznie dotkliwej, gdyż kara ma wywierać skutek prewencyjny, a ten z kolei zależy od stopnia dolegliwości kary, szczególnie w sytuacji gdy jest to kolejny przypadek niedostosowania się do przepisów ustawy. Niniejsza przesłanka przemawiała za zaostrzeniem wymiaru kary pieniężnej. Bez znaczenia pozostawał fakt, iż do nałożenia na powoda kar pieniężnych prawomocnymi decyzjami: z dnia 3 sierpnia 2012 r., z dnia 27 listopada 2017 r. doszło w związku z niewywiązaniem się z obowiązku o którym mowa w art. 7 ust. 2 Pt., kara bowiem w obu przypadkach wymierzana jest na podstawie tego samego przepisu art. 209 ust 1 pkt 1 pt, a także dyrektywy jej wymiaru są takie same i określone są w art. 210 pt. W każdym z naruszeń zarówno tych z ustawy prawo telekomunikacyjne jak i ustawy o wruist dochodzi do ignorowania, wynikających z przepisów prawa, obowiązków informacyjnych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, co skutkuje deficytem informacyjnym po stronie organu regulacyjnego, który z kolei zaburza realizację przez organ jego ustawowych obowiązków.

Nie bez znaczenia dla wysokości wymierzonej kary był fakt, iż strona powodowa jest przedsiębiorcą. Zatem oczekiwania wobec posiadanej przez nią wiedzy, skrupulatności, umiejętności, znajomości prawa są znacznie zwiększone. Również w orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że jeśli chodzi o tzw. profesjonalistów, czyli jak w przypadku powoda – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą, spoczywa na nim obowiązek dołożenia należytej staranności w zakresie jej prowadzenia.

Reasumując powyższe rozważania, Sąd uznał, że Prezes UKE dokonał co do zasady prawidłowej analizy stanu faktycznego sprawy, który uzasadniał nałożenie na powoda kar pieniężnych. Odnośnie wymiaru tych kar, to Sąd dokonał ich korekty uwzględniając dowody nieznanne organowi przy wydawaniu zaskarżonej decyzji, a odnoszące się do możliwości finansowych powoda. Ustalenie kar w wysokości określonej w wyroku nastąpiło z uwzględnieniem wszystkich przesłanek, które należy wziąć pod uwagę zgodnie z treścią art. 210 ust. 2 Pt, a także mając na względzie, że kary pieniężne są instrumentem o charakterze prewencyjnym i dyscyplinującym, służącym wymuszaniu przestrzegania podstawowych obowiązków wynikających z przepisów ustawy, przy uwzględnieniu celów stawianych przez prawo telekomunikacyjne. Kara w orzeczonej w wyroku wysokości jest adekwatna do zakresu naruszenia przepisów ustawy i wcześniejszego zachowania przedsiębiorcy, a jej wysokość ma zapewnić realizację funkcji represyjnej i zapobiegawczej kar, powodując, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, jak również z uwzględnieniem funkcji wychowawczej, oddziałującej zniechęcająco względem innych przedsiębiorców.

Z powyższych względów Sąd na podstawie art. 479⁶⁴ k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję poprzez obniżenie wysokości nałożonych na powoda kar do kwot po 1.500 zł, natomiast w pozostałej części oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do uwzględnienia żądania odstąpienia od nałożenia kar.

O kosztach postępowania postanowiono stosownie do treści art. 100 k.p.c., uznając, że skoro żądanie każdej ze stron nie zostało uwzględnione w całości, a jedynie w części, to zachodzą podstawy do wzajemnego zniesienia kosztów pomiędzy stronami.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka